

*საგამოცდო საკითხები/ქვესაკითხები ალერგოლოგიასა და კლინიკურ იმუნოლოგიაში  
დიპლომირებული მედიკოსის პროგრამის სტუდენტებისთვის*

1. იმუნური სისტემის ცენტრალური ორგანოები: ძვლის ტვინი, თიმუსი.
2. იმუნური სისტემის პერიფერიული ორგანოები: ლიმფური კვანძები, ელენთა, კუჭნაწლავის ტრაქტის ლიმფური ფოლიკულები.
3. იმუნური სისტემის უჯრედები: ლიმფოციტები - ლიმფოციტების პოპულაციები და სუბპოპულაციები; ფაგოციტები - მაკროფაგები და მონოციტები, ნეიტროფილები, ეოზინოფილები; ბაზოფილები და პოხიერი უჯრედები.
4. იმუნური სისტემის განვითარება: ფილოგენეზი, ონტოგენეზი.
5. იმუნიტეტის მექანიზმები.
6. ჰუმორული იმუნიტეტი, პირველადი იმუნური პასუხი, მეორადი იმუნური პასუხი.
7. იმუნოგლობულინების სტრუქტურა.
8. ანტისხეულების მრავალგვარობა.
9. იმუნოგლობულინების მოლეკულების ცალკეული უბნების ფუნქციები, Fab-ფრაგმენტი, Fc-ფრაგმენტი.
10. იმუნოგლობულინების კლასები: IgG, IgM, IgA, IgD, IgE.
11. უჯრედული იმუნიტეტი, ჰისტოთავსებადობის მთავარი კომპლექსი, HLA.
12. ფაგოციტები, მოცირკულირე და ქსოვილოვანი; ქემოტაქსისი, ოპსონიზაცია, ფაგოციტოზი.
13. კომპლემენტი. კომპლემენტის აქტივაციის კლასიკური და ალტერნატიული გზები.
14. მემბრანის შემტევი კომპლექსის წარმოქმნა.
15. ანტიგენები. სრულფასოვანი ანტიგენები, ჰაფტენები. ორგანიზმში მოხვედრის გზები.
16. ალერგიული რეაქციების კლასიფიკაცია.
17. დაუყოვნებელი ტიპის ალერგიული რეაქციები.
18. ციტოტოქსიკური ალერგიული რეაქციები.
19. იმუნოკომპლექსური ალერგიული რეაქციები.
20. შენელებული ტიპის ალერგიული რეაქციები.
21. პოხიერი უჯრედები. მედიატორების გამოთავისუფლების მექანიზმები.
22. ანთების მედიატორების როლი დაუყოვნებელი ტიპის ალერგიული რეაქციის განვითარებაში.
23. პოხიერი უჯრედების გრანულების მედიატორები. ჰისტამინი, ფერმენტები, პროტეოგლიკანები, ქემოტაქსისის ფაქტორები.
24. პოხიერი უჯრედების აქტივაციისას სინთეზირებადი მედიატორები. არაქიდონის მჟავას მეტაბოლიზმი. პროსტაგლანდინები, ლეიკოტრიენები, თრომბოციტების აქტივაციის ფაქტორი.
25. ანთების სხვა მედიატორები: ადენოზინი, ბრადიკინინი, სეროტონინი, კომპლემენტი.
26. დაუყოვნებელი ტიპის ალერგიული რეაქციებით განპირობებული დაავადებების დიაგნოსტიკა. ალერგოლოგიური ანამნეზი. ფიზიკალური გამოკვლევები.
27. ლაბორატორიული გამოკვლევები. სისხლის საერთო ანალიზი. ეოზინოფილია.

28. ეოზინოფილები ნაცხში.
29. სისხლის შრატში IgE-ს საერთო დონე.
30. კანის სინჯები. ჩვენება და ალერგენების არჩევა.
31. სიფრთხილის ზომები. ჩატარების ტექნიკა. ჩხვლეტითი (პრიკ) ტესტები. სკარიფიკაციული ტესტები. კანშიდა ტესტები.
32. შედეგების შეფასება.
33. პროვოკაციული სინჯები. ძირითადი უპირატესობა. ძირითადი ნაკლი.
34. პრაუსტნიც-კიუსტნერის რეაქცია.
35. სპეციფიკური IgE-ს განსაზღვრის მეთოდები.
36. პოხიერი უჯრედების მიერ ჰისტამინის გამოთავისუფლების რეაქციაზე დაფუძნებული მეთოდები.
37. გარეგანი სუნთქვის ფუნქციის გამოკვლევა.
38. რენტგენოლოგიური გამოკვლევა.
39. სხვა გამოკვლევები.
40. ატოპიური დაავადებები.
41. საინჰალაციო ალერგენები. მათი წარმოშობა და ნაწილაკების ზომები.
42. მცენარეების ყვავილის მტვრის ალერგენები. ამბროზია. მარცვლოვანები. ხე-მცენარეები.
43. სოკოვანი ალერგენები. სოკოების აგებულება, კლასიფიკაცია, გავრცელება, კონტაქტი სოკოებთან, კვლევის ლაბორატორიული მეთოდები.
44. ეპიდერმალური ალერგენები.
45. ოთახის მტვერი. მიკროტკიპები.
46. მწერების ნაწილაკები.
47. გარე გარემოს უარყოფითი ფაქტორები. კლიმატური პირობები.
48. ჰაერის დაბინძურება. სმოგი. ფოტოქიმიური სმოგი. ჰაერის დაბინძურება შენობებში.
49. ვირუსები და ბაქტერიები.
50. ალერგიული დაავადებების მკურნალობა. ძირითადი პრინციპები. ალერგენებთან კონტაქტის შეწყვეტა.
51. ბრძოლა გარემოს უარყოფითი ფაქტორების წინააღმდეგ. ბრძოლის ტრადიციული
52. მეთოდები. საყოფაცხოვრებო მოწყობილობები.
53. გარემოს უარყოფითი ფაქტორების წინააღმდეგ ბრძოლის სპეციალური მეთოდები.
54. მიკროტკიპები *Dermatophagoides spp.*, ტარაკნები, კატისა და ძაღლის ეპიდერმისი, სოკოები, თამბაქოს კვამლი, ჰაერის დაბინძურება, აქროლადი ნივთიერებები.
55. პაციენტთან ბინაზე ვიზიტი.
56. საცხოვრებელი გარემოს შეცვლა.
57. ალერგიული დაავადებების მედიკამენტური მკურნალობა.
58. H1- და H2-ბლოკერები.
59. H1-ბლოკერების კლასიფიკაცია. ეთილენდიამინები. ეთანოლამინები. ალკინამინები.
60. პიპერაზინები. პიპერიდინები. ფენოთიაზინები.
61. H1-ბლოკერების ფარმაკოკინეტიკა და ფარმაკოდინამიკა.
62. H1-ბლოკერების დანიშვნის ჩვენებები.

63. H1-ბლოკერების გვერდითი ეფექტები.
64. ადრენოსტიმულატორები და ადრენობლოკატორები.
65. ალფადრენოსტიმულატორები. ჩვენებები. დოზები და შეყვანის გზები. გვერდითი ეფექტები.
66. ალფადრენობლოკატორები.
67. ბეტადრენოსტიმულატორები. ფარმაკოკინეტიკა და ფარმაკოდინამიკა.
68. კატექოლამინები.
69. პრეპარატები, რომლებიც არ მიეკუთვნება კატექოლამინებს. დოზები და შეყვანის გზები.
70. გვერდითი ეფექტები. სიფრთხილის ზომები.
71. თეოფილინი. ქიმიური აგებულება. ფარმაკოდინამიკა. ფარმაკოკინეტიკა.
72. თეოფილინის დოზები და ენტერალური მიღება.
73. თეოფილინის დოზები და ი/ვ შეყვანა.
74. თეოფილინის პრეპარატები. შრატში თეოფილინის კონცენტრაციის კონტროლი.
75. თეოფილინის გვერდითი ეფექტები.
76. თეოფილინი რექტალური სანთლების სახით.
77. მკურნალობა თეოფილინით ჰიპერდოზირებისას.
78. M-ქოლინობლოკატორები.
79. კრომონები. ფარმაკოდინამიკა. ფარმაკოკინეტიკა. გამოყენების ჩვენებები.
80. კრომონების დოზები. გვერდითი ეფექტები. უკუჩვენებები.
81. ნედოკრომილი. ფარმაკოდინამიკა. ფარმაკოკინეტიკა. ჩვენებები.
82. ნედოკრომილი. გვერდითი ეფექტები. უკუჩვენებები.
83. კორტიკოსტეროიდები. ქიმიური აგებულება. ფარმაკოდინამიკა.
84. კორტიკოსტეროიდების ცვლა. სეკრეცია, ტრანსპორტი, მეტაბოლიზმი და გამოყოფა.
85. კორტიკოსტეროიდების სისტემური გამოყენების ჩვენებები.
86. კორტიკოსტეროიდების დოზები და გვერდითი ეფექტები.
87. ამოსახველებელი საშუალებები.
88. დესენსიბილიზაცია.
89. ახალი პრეპარატები დესენსიბილიზაციისთვის. ალერგოიდები. პოლიმერიზებული ალერგენები.
90. დესენსიბილიზაციის ჩვენებები და ეფექტურობა.
91. დესენსიბილიზაციის სქემები. დოზების გაზრდა. შემანარჩუნებელი დოზები.
92. დესენსიბილიზაციის სქემების შეცვლა.
93. დესენსიბილიზაციის ჩატარება.
94. ალერგიული რეაქციები ალერგენების ექსტრაქტების შეყვანაზე. ადგილობრივი რეაქციები. სისტემური რეაქციები. მკურნალობის ხანგრძლივობა.
95. დესენსიბილიზაციის არაეფექტურობა.
96. პაციენტთა განათლება.
97. სეზონური ალერგიული რინიტი. პათოგენეზი.
98. სეზონური ალერგიული რინიტის კლინიკური სურათი.
99. სეზონური ალერგიული რინიტის დიაგნოსტიკა.

100. სეზონური ალერგიული რინიტის მკურნალობა. ალერგენტან კონტაქტისგან თავის აცილება.
101. სეზონური ალერგიული რინიტის მედიკამენტური მკურნალობა. H1 -ბლოკერები, ალფადრენოსტიმულატორები. კრომოლინი. ნედოკრომილი.
102. სეზონური ალერგიული რინიტის მედიკამენტური მკურნალობა. ადგილობრივი მოქმედების კორტიკოსტეროიდები.
103. სეზონური ალერგიული რინიტის მედიკამენტური მკურნალობა. იპრატროპიუმის ბრომიდი. ლეიკოტრიენების მოდიფიკატორები.
104. სრულწლიანი ალერგიული რინიტი. პათოგენეზი. კლინიკური სურათი. დიაგნოსტიკა.
105. სრულწლიანი ალერგიული რინიტის მკურნალობა.
106. ვაზომოტორული რინიტი.
107. ეოზინოფილური არაალერგიული რინიტი.
108. რინიტის სხვა ფორმები (ინფექციური, მედიკამენტური, რინიტი ენდოკრინული დაავადებებისას).
109. ალერგიული რინიტის თანამედროვე კლასიფიკაცია ARIA-ს მიხედვით.
110. ალერგიული რინიტის კლასიფიკაცია სიმძიმის მიხედვით.
111. სინუსიტი. პათოგენეზი. კლინიკური სურათი. დიაგნოსტიკა.
112. სინუსიტის მკურნალობა.
113. შუა ყურის სეროზული ქრონიკული ანთება. ეტიოლოგია, პათოგენეზი, კლინიკა, დიაგნოსტიკა.
114. შუა ყურის სეროზული ქრონიკული ანთების მკურნალობა.
115. თვალის ალერგიული დაავადებები. დიფერენციალური დიაგნოსტიკა.
116. ალერგიული კონიუნქტივიტი. პათოგენეზი. კლინიკა. დიაგნოსტიკა.
117. ალერგიული კონიუნქტივიტის მკურნალობა.
118. გაზაფხულის კონიუნქტივიტი. პათოგენეზი. კლინიკა. დიაგნოსტიკა.
119. გაზაფხულის კონიუნქტივიტის მკურნალობა.
120. ატოპიური კერატოკონიუნქტივიტი. პათოგენეზი. კლინიკა. დიაგნოსტიკა.
121. ოფთალმოლოგიური სამკურნალო საშუალებების გვერდითი ეფექტები.
122. ბრონქული ასთმა. დეფინიცია.
123. ბრონქული ასთმის პათოგენეზი.
124. პათოლოგიური ცვლილებები, რომელთაც მივყავართ სასუნთქი გზების ობსტრუქციამდე.
125. ბრონქული ასთმით დაავადებული პაციენტის გამოკვლევა.
126. ფიზიკალური გამოკვლევები ბრონქული ასთმის შეტევის დროს.
127. ფიზიკალური გამოკვლევები ბრონქული ასთმის მძიმე შეტევის დროს.
128. ბრონქული ასთმით დაავადებული პაციენტის ლაბორატორიული და ინსტრუმენტული გამოკვლევები.
129. ბრონქული ასთმით დაავადებული პაციენტის გარეგანი სუნთქვის ფუნქციის გამოკვლევა.
130. გარეგანი სუნთქვის ფუნქციის გამოკვლევის მეთოდები.
131. გარეგანი სუნთქვის ფუნქციის გამოკვლევის მიზნები.

132. არტერიული სისხლის გაზების გამოკვლევა.
133. პროვოკაციული სინჯები ბრონქული ასთმით დაავადებულ პაციენტებში.
134. ბრონქული ასთმის გართულებები.
135. პნევმოთორაქსი და პნევმომედიასტინუმი.
136. ბრონქოექტაზიები.
137. გართულებები გულ-სისხლძარღვთა სისტემის მხრივ ბრონქული ასთმის დროს.
138. ასთმური სტატუსი.
139. სუნთქვის უკმარისობა.
140. დიფერენციული დიაგნოსტიკა ბრონქული ასთმის შეტევის დროს.
141. დიფერენციული დიაგნოსტიკა ბრონქული ასთმის შეტევათა შორის პერიოდში.
142. ბრონქული ასთმის (ბა) მკურნალობა. არამედიკამენტური მკურნალობა. პაციენტის განათლება.
143. ბა-ის შეტევების გამომწვევი ფაქტორების მოცილება. დესენსიბილიზაცია.
144. ბა-ის მედიკამენტური მკურნალობა. ბრონქოდილატატორები. მეთილქსანტინები.
145. M-ქოლინობლოკატორები ბა-ის მკურნალობისას. კრომოლინი. ნედოკრომილი.
146. კორტიკოსტეროიდები ბა-ის მკურნალობისას. ჩვენებები, შეყვანის გზები და დოზირებები. გვერდითი ეფექტები.
147. ბა-ის მართვის პრინციპები.
148. ანტი-IgE თერაპია. ომალიზუმაბი.
149. მძიმე ბა-ის მკურნალობა.
150. ფიზიკური დატვირთვით განპირობებული ბა.
151. ასპირინული ბა.
152. ბა ორსულებში.
153. ბა და გასტრო-ეზოფაგალური რეფლუქსი.
154. პროფესიული ბა.
155. ეგზოგენური ალერგიული ალვეოლიტი.
156. მწვავე ეგზოგენური ალერგიული ალვეოლიტი ბრონქული ასთმის დროს.
157. ქრონიკული ეგზოგენური ალერგიული ალვეოლიტი.
158. ატოპიური დერმატიტი.
159. დიფუზური ნეიროდერმიტი.
160. მულტიფორმული ერითემა. სტივენს-ჯონსონის სინდრომი. ლაელის სინდრომი.
161. მარტივი კონტაქტური დერმატიტი.
162. ალერგიული კონტაქტური დერმატიტი.
163. ფოტოტოქსიური და ფოტოალერგიული რეაქციები.
164. ურტიკარია (ჰინჭრის ციება).
165. ანგიონევროზული შეშუპება (კვინკეს შეშუპება).
166. მწვავე ურტიკარია და ანგიოედემა.
167. ქრონიკული ურტიკარია.
168. ქოლინერგული ურტიკარია.
169. ურტიკარია განპირობებული ფიზიკური ფაქტორებით.
170. ურტიკარიული დერმოგრაფიზმი.

171. ზეწოლის ურტიკარია.
172. მზის ალერგია (ურტიკარია).
173. სიცვიის ალერგია (ურტიკარია).
174. აქვავგენური ურტიკარია.
175. ვიბრაციული ურტიკარია.
176. სითბური ურტიკარია.
177. კონტაქტური ურტიკარია.
178. ფიზიკური დამაბვით განპირობებული ანაფილაქსიური რეაქციები.
179. ურტიკარია შრატის დაავადების დროს.
180. პაპულოზური ურტიკარია.
181. ურტიკარიული ვასკულიტი.
182. მემკვიდრეობითი ანგიომეშუპება.
183. C1-ესთერაზის ინჰიბიტორის შემენილი უკმარისობით განპირობებული ანგიომეშუპება.
184. მასტოციტოზი.
185. პერიოდული ანგიომეშუპება ეოზინოფილიით.
186. ანაფილაქსიური რეაქციები. ანაფილაქსიის ეტიოლოგია.
187. ანაფილაქსიის პათოგენეზი.
188. ანაფილაქსიის კლინიკური სურათი.
189. ანაფილაქსიის დიაგნოსტიკა.
190. ანაფილაქსიის დიფერენციული დიაგნოსტიკა.
191. ანაფილაქსიის მკურნალობა.
192. ანაფილაქსიური რეაქციების პროფილაქტიკა.
193. ანაფილაქტოიდური რეაქციები.
194. ალერგია მწერების შხამების მიმართ. ინსექტალერგია.
195. ადგილობრივი რეაქციები ინსექტალერგიისას.
196. სისტემური რეაქციები ინსექტალერგიისას.
197. ინსექტალერგიის დიაგნოსტიკა.
198. ინსექტალერგიის მკურნალობა.
199. ინსექტალერგიის პროფილაქტიკა.
200. დესენსიბილიზაცია ინსექტალერგიის დროს.
201. მწერების ნაკბენები.
202. მედიკამენტური მკურნალობების გართულებების კლასიფიკაცია.
203. სამკურნალო საშუალებებისადმი შეცვლილ მგრძობელობასთან დაკავშირებული გართულებები.
204. მედიკამენტების აუტანლობა.
205. იდიოსინკრაზია.
206. მედიკამენტური ალერგია.
207. მედიკამენტური ალერგიის გამოვლინებები.
208. მედიკამენტური ალერგიის იმუნოლოგიური კლასიფიკაცია.
209. მედიკამენტური ალერგიის კლინიკური კლასიფიკაცია.

210. განსხვავება მედიკამენტურ ალერგიასა და მედიკამენტური საშუალებების ტოქსიკურ ზემოქმედებას შორის.
211. მედიკამენტური ალერგიის დიაგნოსტიკა. ანამნეზური მონაცემები.
212. კანის სინჯები მედიკამენტების მიმართ დაუყოვნებელი ტიპის ალერგიული რეაქციების დროს.
213. კანის სინჯები მედიკამენტების მიმართ დაყოვნებელი ტიპის ალერგიული რეაქციების დროს.
214. აპლიკაციური სინჯები მედიკამენტური ალერგიის დროს.
215. მედიკამენტური ალერგიის პროფილაქტიკა.
216. მედიკამენტური ალერგიის მკურნალობა.
217. მედიკამენტური მკურნალობის გართულებების ცალკეული შემთხვევები. ალერგია პენიცილინებისადმი.
218. ასპირინის აუტანლობა.
219. ადგილობრივი საანესთეზიო საშუალებების გვერდითი ეფექტები.
220. ანაფილაქსიური რეაქციები ზოგადი ანესთეზიის დროს.
221. ალერგია ლატექსის მიმართ.
222. ანაფილაქტოიდური რეაქციები რენტგენსაკონტრასტო საშუალებებზე.
223. ალერგია ინსულინის მიმართ და ინსულინრეზისტენტობა.
224. შრატისმიერი დაავადება.
225. კვებითი ალერგია. გავრცელება. კლინიკური სურათი.
226. კვებითი ალერგენები. დიაგნოსტიკა, ფიზიკალური და ლაბორატორიული გამოკვლევები.
227. კვებითი ალერგიის მკურნალობა.
228. კვებითი ალერგიის მედიკამენტური მკურნალობა.
229. კვებითი ალერგიის მსგავსი სხვა მდგომარეობები.
230. კვებითი ალერგიის დიფერენციალური დიაგნოსტიკა.
231. მუკოვისციდოზი.
232. ცელიაკია.
233. სტეატორეა ნაწლავური ინფექციების გადატანის შემდეგ.
234. დისაქარიდების დეფიციტი.
235. გალიზიანებული ნაწლავის სინდრომი.
236. პროხის რძის აუტანლობა.
237. აუტოიმუნური დაავადებები.
238. აუტოიმუნური დაავადებების ეტიოლოგია.
239. აუტოიმუნური დაავადებების პათოგენეზი.
240. ედს-ის დიაგნოსტიკური მნიშვნელობა აუტოიმუნური დაავადებების დროს.
241. C-რეაქტიული ცილის დიაგნოსტიკური მნიშვნელობა აუტოიმუნური დაავადებების დროს.
242. რევმატოიდული ფაქტორის დიაგნოსტიკური მნიშვნელობა აუტოიმუნური დაავადებების დროს.
243. ანტინუკლეარული ანტისხეულები. დიაგნოსტიკური მნიშვნელობა.

244. ანტინუკლეარული და სხვა აუტოანტისხეულების სპეციფიკური გამოკვლევა.
245. ანტიფოსფოლიპიდური ანტისხეულები.
246. ანტისხეულები, გამოვლენილი სისტემური ვასკულიტების დროს.
247. კომპლემენტის გამოკვლევა. კომპლემენტის ჰემოლიზური აქტივობა.
248. C3-ის და C4-ის განსაზღვრა. დიაგნოსტიკური ღირებულება.
249. კრიოგლობულინები. გამოვლენის მეთოდები. დიაგნოსტიკური ღირებულება.
250. HLA-ანტიგენები. დაავადებებთან კავშირი.
251. სისტემური ვასკულიტები.
252. ვასკულიტები მსხვილი სისხვძარღვების უპირატესი დაზიანებით.
253. ვასკულიტები წვრილი და საშუალო კალიბრის სისხვძარღვების უპირატესი დაზიანებით.
254. ვასკულიტები წვრილი სისხვძარღვების უპირატესი დაზიანებით.
255. სხვა აუტოიმუნური დაავადებები. პერიოდული დაავადება. რევმატიზმი.
256. ლაიმის დაავადება.
257. იმუნური ჰემოლიზური ანემიები.
258. მძიმე ტრანსფუზიული რეაქციები. მსუბუქი ტრანსფუზიული რეაქციები.
259. აუტოიმუნური ჰემოლიზური ანემია, განპირობებული სისხლძარღვთაგარე ჰემოლიზით.
260. აუტოიმუნური ჰემოლიზური ანემია, განპირობებული სისხლძარღვთაშიდა ჰემოლიზით.
261. ახალშობილთა ჰემოლიზური ანემია. იმუნური თრომბოციტოპენია.
262. ტრანსპლანტანტის მოცილების რეაქცია.
263. პირველადი იმუნოდეფიციტები.